

Sygn. akt **OS 4/2019**

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie
z dnia (...) r.

w składzie:

Przewodniczący: r.pr. Artur Warych

Sędziowie r.pr. Zofia Filipek-Kraczek - sprawozdawca

r.pr. Beata Franus-Wyrwich

Protokolant aplikant radcowski – Barbara Olech

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu (...) r. sprawy ze skargi (...) na postępowanie radcy prawnego (...) na skutek odwołania z dnia (...) r., wniesionego w dniu (...) r. od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (...) r., sygn. akt RD-(...) o odmowie wszczęcia dochodzenia

postanawia:

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. oraz w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2018 r., poz. 2115 ze zm.) utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia (...) r., sygn. akt RD-(...) o odmowie wszczęcia dochodzenia

Przewodniczący:

Artur Warych

Członkowie:

Zofia Filipek-Kraczek

Beata Franus-Wyrwich

Uzasadnienie

Na posiedzeniu jawnym w dniu (...) r. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie rozpoznawał sprawę ze skargi (...) na postępowanie radcy prawnego (...) na skutek odwołania Skarżącego z dnia (...) r. od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (...)r sygn.akt RD-(...) o odmowie wszczęcia dochodzenia.

Zaskarżonym postanowieniem Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Lublinie, po przeprowadzeniu postępowania sprawdzającego uznał, iż zarzucany radcy prawnemu czyn nie zawiera znamion przewinienia dyscyplinarnego, a wobec czego na podstawie art.17 § 1 pkt.2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997r Kodeks postępowania karnego (Dz.U. z 2017r., poz. 1904 ze zm.) w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982r o

radcach prawnych (Dz.U. z 2017r,poz. 1980 ze zm.) odmówił wszczęcia dochodzenia. Nadto Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego podniósł, iż podejmowanie przez radcę prawnego czynności zgodnych z obowiązującym prawem mających na celu działanie w interesie swojego mocodawcy nie mogą być podstawą formułowania zarzutów naruszenia przepisów prawa czy też zasad etyki zawodowej.

Z ustaleniami Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego nie zgodził się (...) składając w ustawowym terminie odwołanie, w którym kwestionował ustalenia faktyczne dokonane przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego przedstawiając odmienną ich interpretację jednocześnie wnosząc o zmianę zaskarżonego postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego w ten sposób, aby Sąd uznał zasadność odwołania. Uzasadniając swoje odwołanie (...) wskazał, iż podtrzymuje dotychczasowe stanowisko dotyczące zarzutów wobec radcy prawnego (...).

Rozpoznając sprawę Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie ustalił, co następuje:

W dniu (...)r do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęła skarga (...) na postępowanie radcy prawnego (...), któremu Skarżący zarzuca skierowanie sprawy do niewłaściwego Sądu Powszechnego tj. do Sądu Rejonowego w (...) zamiast do Sądu Rejonowego w (...), gdzie (...) zamieszkuje, co stanowi naruszenie art. 17 kodeksu postępowania cywilnego w zakresie właściwości miejscowej Sądu. Drugim zarzutem wobec radcy prawnego jest skierowanie roszczenia przedawnionego na drogę postępowania cywilnego. W sprawie tej został wydany nakaz zapłaty w dniu (...)r sygn.akt I Nc (...), od którego Skarżący wniósł sprzeciw. Do skargi (...) dołączył pozew z dnia (...)r sporządzony przez radcę prawnego (...), nakaz zapłaty wydany przez Sąd Rejonowy w (...) w dniu (...)r, umowę pożyczki gotówkowej z dnia (...)r oraz pismo z dnia (...)r, w którym Skarżący zwraca się do radcy prawnego o udzielenie wyjaśnień dotyczących skierowania pozwu do (...).

W toku czynności sprawdzających Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego zobowiązał radcę prawnego (...) do złożenia wyjaśnień w związku z zarzutami sformułowanymi w skardze przez (...). W piśmie z dnia (...)r radca prawny (...) ustosunkował się do zarzutów zawartych w skardze wskazując na ich bezzasadność. Radca prawny potwierdził prowadzenie sprawy sądowej przeciwko Skarżącemu w związku z brakiem spłaty zaciągniętej przez niego pożyczki gotówkowej pomimo wielokrotnych wezwań do zapłaty. Sąd Rejonowy wydał w sprawie nakaz zapłaty w

postępowaniu upominawczym, od którego Skarżący złożył sprzeciw podnosząc zarzut przedawnienia. Innych zarzutów (...) zarówno w sprzeciwie jak i w toku postępowania sądowego nie podnosił. Radca prawny w swoim stanowisku podkreślił, że w przedmiotowej sprawie działał w oparciu o udzielone mu przez Klienta, pełnomocnictwo, w jego interesie i swoim działaniem nie naruszył przepisów prawa. Do swojego wyjaśnienia radca prawny dołączył pełnomocnictwo procesowe, umowę pożyczki gotówkowej z dnia (...)r, odpis pozwu z dnia (...)r, nakaz zapłaty z dnia (...)r, kopię sprzeciwu z dnia (...)r oraz odpowiedź na sprzeciw w dnia (...)r.

Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie, zważył co następuje:

Odwołanie Bogdana Popiela od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Lublinie nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Dyscyplinarny przyjął w całości ustalenia poczynione przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego w toku czynności sprawdzających uznając je za wyczerpujące i dające podstawę do rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie bez konieczności przeprowadzenia dodatkowych dowodów, o które zresztą zarówno skarżący jak i radca prawny nie wnosili. Sąd Dyscyplinarny podzielił również ustalenia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego w przedmiocie działań podejmowanych przez radcę prawnego wykonującego obowiązki pełnomocnika procesowego wierzyciela, w których nie można dopatrzeć się naruszenia przepisów Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, a tym samym wypełnienia znamion przewinienia dyscyplinarnego. Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy Okręgowy Sąd Dyscyplinarny nie doszukał się bezprawnego działania radcy prawnego przede wszystkim w zakresie obowiązków wynikających z udzielonego mu pełnomocnictwa procesowego ogólnego jak również naruszenia zasad etyki zawodowej.

W tym miejscu należy podnieść, iż postępowanie dyscyplinarne ma na celu ustalenie i wyeliminowanie zachowań naruszających Kodeks Etyki Radcy Prawnego, które to zachowania wskazywane są przez podmioty, które czują się poszkodowane nieetycznym postępowaniem radcy prawnego. W rozpatrywanym stanie faktycznym nie miało miejsca przewinienie dyscyplinarne.

Z tych też względów na podstawie art.437§1 k.p.k. w zw. z art.17§1 pkt.2 k.p.k. oraz w zw. z zart.74¹ ustawy w z dnia 6 lipca 1982r o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2018

r., poz.2115) Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie orzekł jak w sentencji postanowienia.

Pouczenie:

Postanowienie jest prawomocne.

Przewodniczący
Artur Warych

Członkowie
Zofia Filipek-Kraczek

Beata Franus-Wyrwich